

BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM

BESLISSING inzake OPPOSITIE

N° 2003456

van 24 oktober 2012

- Opposant:** **MAXIM PASTA SARL**
23-25, rue du Canal
4050 Esch-sur-Alzette
Luxemburg
- Gemachtigde:** **OFFICE ERNEST T. FREYLINGER S.A.**
234 route d'Arlon, B.P. 48
8001 Strassen
Luxemburg
- Ingeroepen recht :** **Europese inschrijving 4436069**

MAXIM

tegen
- Verweerder:** **MAXXAM B.V.**
Pascalstraat 20
6716 AZ Ede
Nederland
- Gemachtigde:** **Kesom & Hendriks N.V.**
Postbus 85533
2508 CE 's-Gravenhage
Nederland
- Betwiste merk:** **Benelux spoedinschrijving 849183**

I. FEITEN EN PROCEDURE**A. Feiten**

1. Op 6 augustus 2008 heeft verweerder een depot van het samengestelde merk

ingediend, ter onderscheiding van waren en diensten in de klassen 29, 30, 31, 32, 33 en 35. Overeenkomstig artikel 2.8, lid 2 van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (hierna: "BVIE"), heeft verweerder verzocht om onverwijld tot inschrijving over te gaan (zgn. spoedinschrijving). Deze spoedinschrijving is onder nummer 849183 in behandeling genomen en gepubliceerd op 21 augustus 2008.

2. Op 28 oktober 2008 heeft de opposant oppositie ingesteld tegen deze spoedinschrijving. De oppositie was oorspronkelijk gebaseerd op de volgende eerdere merken:

- Benelux inschrijving 350106 van het woordmerk MAXIM, ingediend op 22 februari 1978 voor waren en diensten in de klassen 29 en 30;
- Europese inschrijving 4436069 van het woordmerk MAXIM, ingediend op 10 juni 2005 en ingeschreven op 10 oktober 2007 voor waren en diensten in de klassen 29, 30, 35 en 40.

3. Gaande de procedure heeft opposant te kennen gegeven de oppositie uitsluitend nog te baseren op het tweede ingeroepen recht.

4. Volgens het register is de opposant daadwerkelijk de houder van het ingeroepen recht.

5. De oppositie is ingesteld tegen alle waren en diensten van het betwiste depot en is gebaseerd op alle waren en diensten van het ingeroepen recht.

6. De gronden voor de oppositie zijn deze, neergelegd in artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE.

7. De proceduretaal is het Nederlands.

B. Verloop van de procedure

8. De oppositie is ontvankelijk en is ter kennis gebracht van partijen op 30 oktober 2008.

9. De procedure is op gezamenlijk verzoek meerdere keren opgeschort. Gedurende de opschorting heeft verweerder op 16 maart 2009 het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (hierna: het Bureau verzocht om de argumenten van opposant en tevens om bewijzen van gebruik van beide (oorspronkelijk) ingeroepen rechten. Aangezien dit verzoek echter buiten de voorgeschreven termijn werd ingediend, werd het buiten beschouwing gelaten.

10. De contradictoire fase van de procedure is uiteindelijk op 28 juni 2009 aangevangen. Het Bureau heeft op 6 juli 2009 de mededeling van aanvang van de procedure aan partijen gezonden,

waarbij aan opposant een termijn tot en met 6 september 2009 is gegeven om zijn argumenten en eventuele stukken in te dienen.

11. Op 17 augustus 2009 heeft de opposant argumenten ter ondersteuning van de oppositie ingediend. Deze zijn, samen met een vertaling, op 7 december 2009 door het Bureau aan verweerder verzonden, waarbij een termijn tot en met 7 februari 2010 is gegeven om hierop te reageren.

12. Op 22 januari 2010 heeft de verweerder gereageerd op de argumenten van de opposant door te verwijzen naar zijn bovengenoemde correspondentie van 16 maart 2009 en heeft zijn verzoek om bewijzen van gebruik in te dienen herhaald. Verweerder heeft in dit stadium nog niet gereageerd op de argumenten van opposant.

13. Op 9 februari 2010 heeft het Bureau het verzoek van verweerder doorgestuurd aan opposant, waarbij hem een termijn is gegeven tot en met 9 april 2010 om de gevraagde bewijzen van gebruik in te dienen.

14. Op 11 maart 2010 heeft de opposant gereageerd op het verzoek van verweerder om bewijzen van gebruik en meegedeeld dat hij afzag van het eerste ingeroepen recht als basis van de oppositie en de oppositieprocedure uitsluitend baseerde op het tweede, niet gebruikspflichtige ingeroepen recht.

15. Het Bureau heeft de reactie van opposant op 26 maart 2010 aan verweerder doorgezonden en hem een termijn tot en met 26 mei 2010 gegeven om zijn reactie op de argumenten van de opposant in te dienen.

16. Op 2 april 2010 heeft de verweerder zijn reactie ingediend. Deze is, vergezeld van een vertaling, op 23 juli 2010 door het Bureau naar de opposant toegestuurd.

17. Elke partij heeft haar opmerkingen ingediend binnen de door het Bureau gestelde termijnen.

18. Het Bureau is van mening dat het over voldoende gegevens beschikt om over de oppositie te kunnen beslissen.

II. MIDDELEN VAN DE PARTIJEN

19. De opposant dient met toepassing van artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE een oppositie bij het Bureau in, overeenkomstig de bepalingen van artikel 2.3, sub b BVIE: verwarringsgevaar omwille van de identiteit of overeenstemming van de betrokken tekens en van de (soort)gelijkheid van de waren of diensten van de merken in kwestie.

A. Argumenten van opposant

20. De waren en diensten van verweerder zijn volgens opposant identiek dan wel soortgelijk aan de waren en diensten van opposant. De waren en diensten richten zich op dezelfde sector, te weten de voedingsmiddelenbranche en zijn bedoeld voor hetzelfde publiek.

21. Het ingeroepen recht MAXIM is onderscheidend voor de waren en diensten waarvoor het werd ingeschreven, aldus opposant. In het bestreden teken is MAXXAM het meest onderscheidende element vanwege de grootte en de plaatsing in het geheel, bovendien besteedt het in aanmerking komend publiek meer aandacht aan de woordelementen dan aan de beeldelementen in geval van een gecombineerd woord-/beeldmerk. De vergelijking moet dan ook gemaakt worden tussen MAXIM en MAXXAM volgens opposant. Vier van de zes letters van het bestreden teken zijn identiek aan die van het ingeroepen recht. Zowel het begin als het einde zijn identiek en merk en teken zijn ongeveer even lang. Op visueel vlak zijn merk en teken sterk overeenstemmend volgens opposant. Auditief is de dubbele X van het bestreden teken niet waarneembaar en verschillen merk en teken slechts in de letter "A" in plaats van "I" aan het einde van merk en teken. Ook auditief stemmen merk en teken volgens opposant dus sterk overeen. Zowel merk als teken hebben geen betekenis, maar beide verwijzen wel naar het Latijnse woord maximus (de grootste). Merk en teken zijn op begripsmatig vlak dan ook overeenstemmend.

22. Het in aanmerking komend publiek is eraan gewend dat van een zuiver woordmerk in de praktijk ook een gecombineerd woord-/beeldmerk van dezelfde houder kan bestaan. De consument die geconfronteerd wordt met het bestreden figuratieve teken kan dan ook denken dat dit afkomstig is van de opposant of dat er sprake is van een submerk. Er bestaat dan ook gevaar voor verwarring, aldus opposant.

23. Opposant verzoekt het Bureau het bestreden teken niet in te schrijven en verweerder in de kosten te verwijzen.

B. Reactie van verweerder

24. Verweerder is allereerst van mening dat ook de Europese inschrijving 4436069 gebruiksplichtig is, aangezien daarbij de senioriteit van een eerder Benelux-depot is aangetekend. Verweerder meent dan ook dat de relevante datum voor het vaststellen of een merk gebruiksplichtig is, gerekend moet worden vanaf de depotdatum van het Benelux-depot (te weten 22 februari 1978), temeer daar het een Benelux oppositie betreft tussen partijen die in de Benelux gevestigd zijn. Verweerder is van mening dat anders de gebruiksplicht in de Benelux omzeild zou kunnen worden door een Gemeenschapsmerk te verwerven waarin de senioriteit voor het Benelux-gebied kan worden ingebouwd. Die senioriteit zou dan onaantastbaar worden ook bij niet-gebruik langer dan vijf jaar, aldus verweerder.

25. Verweerder licht toe dat er een economische eenheid is met de houder van Benelux inschrijving 681322 van hetzelfde beeldmerk MAXXAM dat op 31 januari 2001 werd aangevraagd, er is dus sprake van oudere merkrechten in handen van verweerder.

26. Visueel is er volgens verweerder sprake van een groot verschil vanwege de schrijfwijze, de kleuren en de dubbele X in het bestreden teken. De fonetische gelijkenis is volgens verweerder zwak, nu de dubbele X wel degelijk uitgesproken wordt.

27. Voor wat betreft de vergelijking van de waren en diensten merkt verweerder op dat het ingeroepen recht bescherming geniet in vier klassen en het bestreden teken in zes klassen. In de niet gelijke klassen is er volgens verweerder uiteraard geen sprake van identieke waren. In klasse 30 kan er

volgens verweerder eventueel soortgelijkheid bestaan tussen melkproducten enerzijds en consumptie-ijs anderzijds, maar verder dan dat strekt de soortgelijkheid zich niet uit.

28. Tot slot wijst verweerder erop dat gepoogd is om de zaak te schikken door het bestreden teken enkel te blijven gebruiken voor de professionele markt, namelijk inkooporganisaties voor supermarkten, terwijl opposant de consumentenmarkt bedient. Opposant stelt dus tegen beter weten in dat de merken een gezamenlijke markt hebben, aldus verweerder.

29. Volgens verweerder stemmen merk en teken niet verwarringwekkend overeen en hij verzoekt het Bureau om de oppositie af te wijzen, de waren en diensten product per product te vergelijken en niet categoriegewijs en de kosten ten laste van de opposant te brengen.

III. BESLISSING

A. Verwarringsgevaar

30. Overeenkomstig artikel 2.14, lid 1 BVIE kan de deposant of houder van een ouder merk, binnen een termijn van twee maanden, te rekenen vanaf de eerste dag van de maand volgende op de publicatie van het depot, schriftelijk oppositie instellen bij het Bureau tegen een merk dat in rangorde na het zijne komt, overeenkomstig de bepalingen in artikel 2.3, sub a en b BVIE of dat verwarring kan stichten met zijn algemeen bekende merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs.

31. Artikel 2.3, sub a en b BVIE bepaalt: "Bij de beoordeling van de rangorde van het depot wordt rekening gehouden met de op het tijdstip van het depot bestaande en ten tijde van het geding gehandhaafde rechten op: a. gelijke, voor dezelfde waren of diensten gedeponeerde merken; b. gelijke of overeenstemmende, voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten gedeponeerde merken, indien bij het publiek verwarring, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk, kan ontstaan."

32. Volgens vaste rechtspraak over de uitlegging van Richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (hierna: "Richtlijn") dient het gevaar voor verwarring bij het publiek, dat wordt gedefinieerd als het gevaar dat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (HvJEU, Canon, C-39/97, 29 september 1998, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, 22 juni 1999; BenGH, Brouwerij Haacht/Grandes Sources belges, A 98/3, 2 oktober 2000; Marca Mode/Adidas, A 98/5, 7 juni 2002; Hoge Raad der Nederlanden, Flügel-flesje, C02/133HR, 14 november 2003; Brussel, N-20060227-1, 27 februari 2006).

Vergelijking van de tekens

33. Uit de bewoordingen van artikel 4, lid 1, sub b van de Richtlijn (vergelijk artikel 2.3, sub b BVIE), volgens dewelke "bij het publiek verwarring kan ontstaan, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk", volgt dat de indruk die bij de gemiddelde consument van de betrokken soort waren of diensten achterblijft, een beslissende rol speelt in de globale beoordeling van het

verwarringsgevaar. De gemiddelde consument neemt een merk gewoonlijk als een geheel waar en let niet op de verschillende details ervan (HvJEU, *Sabel*, C-251/95, 11 november 1997).

34. De globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient wat de visuele, auditieve of begripsmatige gelijkenis van de tekens betreft te berusten op de totaalindruk die door de merken wordt opgeroepen, daarbij onder meer rekening houdend met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen (arrest *Sabel en Lloyd Schuhfabrik Meyer*, reeds aangehaald).

35. De totaalindruk die een samengesteld merk bij het relevante publiek nalaat, kan door een of meer bestanddelen ervan worden gedomineerd (HvJEU, *Limonchello*, C-334/05 P, 12 juni 2007). Bij de beoordeling of een of meer bestanddelen van een samengesteld merk domineren, moet met name met de intrinsieke eigenschappen van elk van die bestanddelen rekening worden gehouden door deze te vergelijken met de eigenschappen van de andere bestanddelen. Bovendien kan eventueel worden bezien, hoe de verschillende bestanddelen in de configuratie van het samengestelde merk zich tot elkaar verhouden (GEU, *Matratzen*, T-6/01, 23 oktober 2002 en *El Charcutero Artesano*, T-242/06, 13 december 2007).

36. De te vergelijken tekens zijn de volgende :

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
MAXIM	

37. Het ingeroepen recht is een zuiver woordmerk van vijf letters, MAXIM. Het bestreden teken is een gecombineerd woord-/beeldmerk, bestaande uit 5 letters in het roze met eenzelfde kleur roze omlijsting tegen een blauwe achtergrond. De omlijsting ontspringt aan de letters "X".

38. Zowel merk als teken hebben geen vaststaande betekenis. MAXIM is een jongensnaam en MAXXAM is een fantasiebenaming zonder betekenis. Hoewel de letters MAX in zowel merk als teken voorkomen, is het Bureau van oordeel dat de verwijzing naar maximaal of maximum niet rechtstreeks herkenbaar is, aangezien zowel merk als teken zich laten lezen als een geheel, namelijk respectievelijk een jongensnaam, dan wel een fantasiewoord. Het feit dat het ingeroepen recht een jongensnaam is, doet het publiek denken aan een persoon (zie naar analogie GEU, *Enzo Fusco*, T-185/03, 1 maart 2005), ongeacht welke persoon. Een dergelijk beeld zal het publiek niet hebben bij het bestreden teken nu dit een fantasiebenaming betreft die geen jongens- of meisjesnaam weergeeft.

39. Bij de auditieve vergelijking stelt het Bureau vast dat het ingeroepen recht en het bestreden teken allebei bestaan uit een woord dat in twee lettergrepen wordt uitgesproken. Hoewel merk en teken beide met MAX beginnen, is er door het verschillende gebruik van de klinkers aan het einde van het woord een verschil waar te nemen. Bovendien krijgt het element MAX niet de meeste aandacht, aangezien deze lettergreep geen zelfstandige rol speelt in het ingeroepen recht, noch in het bestreden teken, maar één geheel vormt met de tweede lettergreep, respectievelijk "xim" en „xam" (zie in die zin ook GEU, *SpagO*, T-438/07, 12 november 2009).

40. Bij de visuele vergelijking zijn de eerste drie letters van merk en teken weliswaar identiek, maar het Bureau is van oordeel dat er ook significante verschillen tussen merk en teken bestaan. Het bestreden teken heeft een optische structuur die volledig verschilt van het ingeroepen woordmerk. In het bestreden teken wordt de aandacht namelijk getrokken door de speciale schrijfwijze van de letters "X" die precies in het midden staan en die het begin van de roze omlijsting vormen. Bovendien wordt de aandacht in het bestreden teken getrokken naar het feit dat het een palindroom is, een woord dat er van voor naar achteren gelezen hetzelfde uitziet als andersom.

41. Hoewel de consument in beginsel meer belang zal hechten aan het eerste deel van een teken (zie in deze zin GEU, Mundicor, T-183/02 en T-184/02, 17 maart 2004), is het Bureau van oordeel dat dit in onderhavig geval niet opgaat. De hoofdreden waarom het eerste deel opvalt, is gelegen in het feit dat het publiek een teken van links naar rechts waarneemt. Het ingeroepen recht MAXIM is echter dusdanig één geheel vanwege het feit dat het een jongensnaam betreft, dat deze redenering niet opgaat, nu het ingeroepen recht in één keer als een geheel wordt waargenomen. Hetzelfde geldt voor het bestreden teken.

Conclusie

42. Er bestaat op auditief vlak een zekere mate van overeenstemming. Die wordt echter gecompenseerd door de duidelijke visuele verschillen tussen merk en teken. Ook speelt het feit dat het ingeroepen recht een jongensnaam betreft, een belangrijke rol, zoals hierboven in overweging 37 werd uiteengezet.

43. Het Bureau is van oordeel dat de verschillen tussen merk en teken groter zijn dan de overeenkomsten en dat merk en teken in hun totaalindruk niet (voldoende) overeenstemmend zijn om tot verwarring te kunnen leiden.

Vergelijking van de waren en diensten

44. Aangezien de totaalindruk van de tekens niet overeenstemt, zal het Bureau – om proceseconomische redenen – niet meer overgaan tot een vergelijking van de waren en diensten. Er kan immers geen sprake zijn van gevaar voor verwarring indien er geen overeenstemming is tussen de tekens (zie artikel 2.3, sub b BVIE).

45. Om de leesbaarheid van deze beslissing te bevorderen, worden de waren en diensten hieronder weergegeven.

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
Klasse 29 Vlees, vulsel op basis van vlees, vleesextracten, bereide gerechten met vlees of vis als hoofdbestanddeel, onder andere ravioli, tortellini, cannelloni en andere gevulde vleesgerechten, geconserveerde vruchten en groenten, melk en andere melkproducten, al deze producten zijn bestemd voor integratie in pasta; gepelde tomaten;	Klasse 29 Vlees, vis, gevogelte en wild; vleesextracten; geconserveerde, bevroren, gedroogde en gekookte vruchten en groenten; geleien, jams, compote; eieren, melk en melkproducten; eetbare oliën en vetten.

eetbare oliën en vetten.	
Klasse 30 Rijst, griesmeel, pollenta, maïsmeel; meel en graanpreparaten; voedselpasta's; bereide gerechten met meel als hoofdbestanddeel, onder andere ravioli, tortellini, cannelloni; spaghetti; macaroni; scipali (deegwaren); noedels; vermicelli; schelpjesmacaroni; rigatoni; stortini; penne; tortellini; gnocchi; tortilla's; brood, beschuiten, koekjes; kruidensausen; slasausen; tomatensaus; sausen voor deegwaren; keukenzout; zout voor het conserveren van voedingsmiddelen; zetmeel voor voedingsdoeleinden; zetmeelhoudende producten voor voedingsdoeleinden; aromaten, anders dan vluchtige oliën; Spaanse peper (kruiden); voedingsmiddelen op basis van haver; meelbloem; maïsmeel; meel voor voedingsdoeleinden; gerechten op basis van meel; zetmeel voor menselijke consumptie; gistmiddelen voor deeg.	Klasse 30 Koffie, thee, cacao, suiker, rijst, tapioca, sago, koffiesurrogaten; meel en graanpreparaten, brood, banketbakkers- en suikerbakkerswaren, consumptie-ijs; honing, melassestroop; gist, rijsmiddelen; zout, mosterd; azijn, kruidensausen; specerijen; ijs.
	Klasse 31 Land-, tuin- en bosbouwproducten en zaden voor zover niet begrepen in andere klassen; levende dieren; verse vruchten en groenten; zaaizaden, levende planten en bloemen; voedingsmiddelen voor dieren, mout.
	Klasse 32 Bieren; minerale en gazeuse wateren en andere alcoholvrije dranken; vruchtendranken en vruchtensappen; siropen en andere preparaten voor de bereiding van dranken.
	Klasse 33 Alcoholhoudende dranken (uitgezonderd bieren).
Klasse 35 Import- en exportagentschappen; verkooppromotie voor derden; detailhandel en groothandel met betrekking tot deegwaren, voedingsmiddelen en dranken.	Klasse 35 Detailhandelsdiensten.
Klasse 40 Uitpersen van vruchten; bereiding van deegwaren via rollen en kneden; vervaardiging van deegwaren met meel.	

B. Overige factoren

46. Verweerder is van mening dat ook de Europese inschrijving 4436069 gebruikspliktig is, aangezien daarbij de senioriteit van een eerder Benelux-depot is aangetekend. Verweerder meent dan

ook dat de datum van de gebruikstermijn gerekend dient te worden vanaf de Beneluxdatum (zie overweging 23).

47. In toepassing van de bepalingen van de artikelen 2.16, lid 3, sub a en 2.26, lid 2, sub a BVIE en regel 1.29 van het uitvoeringsreglement (hierna: "UR"), dient het ingeroepen merk normaal gebruikt te zijn in een tijdvak van vijf jaren voorafgaand aan de datum van de publicatie van het depot waartegen de oppositie zich richt.

48. Het ingeroepen recht betreft een Gemeenschapsmerk en de gebruiksverplichting wordt derhalve beheerst door artikel 15 van Verordening (EG) Nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het Gemeenschapsmerk.

In artikel 15, lid 1 van deze verordening wordt het volgende bepaald:

Een Gemeenschapsmerk waarvan de houder vijf jaar na de inschrijving binnen de Gemeenschap geen normaal gebruik heeft gemaakt voor de waren of diensten waarvoor het ingeschreven is, of waarvan gedurende een ononderbroken tijdvak van vijf jaar geen normaal gebruik is gemaakt, is vatbaar voor de sancties van deze verordening, tenzij er geldige redenen zijn voor het niet gebruiken.

49. Hieruit vloeit voort dat de datum van inschrijving van het Gemeenschapsmerk bepalend is voor de gebruiksverplichting en niet de datum van de geclaimde senioriteit. Het Bureau volgt de verweerder dan ook niet in zijn stelling.

50. Het bestaan van een ouder merkrecht van verweerder (zie overweging 24) speelt in deze procedure geen rol. Zolang het ingeroepen recht bescherming geniet, kunnen in een oppositieprocedure alleen dit recht en het latere teken waartegen de oppositie is gericht in aanmerking worden genomen (zie in die zin GEU, Matratzen, reeds aangehaald, Ruffles, T-269/02, 21 april 2005 en YoKaNa, T-103/06, 13 april 2010).

C. Conclusie

51. Er bestaat op auditief vlak een zekere mate van overeenstemming. Die wordt echter gecompenseerd door de duidelijke visuele verschillen tussen merk en teken. Ook speelt het feit dat het ingeroepen recht een jongensnaam betreft, een belangrijke rol, zoals hierboven in overweging 37 werd uiteen gezet. Het Bureau is dan ook van oordeel dat de verschillen tussen merk en teken groter zijn dan de overeenkomsten en dat merk en teken in hun totaalindruk niet (voldoende) overeenstemmend zijn om tot verwarring te kunnen leiden. Om die reden is het Bureau niet meer toegekomen aan een vergelijking van de waren en diensten. Immers kan er bij gebreke van voldoende overeenstemming tussen de tekens geen sprake zijn van gevaar voor verwarring (zie tevens in die zin: GEU, Yokana, reeds aangehaald).

IV. BESLUIT

52. De oppositie met nummer 2003456 wordt afgewezen.

53. Benelux spoedinschrijving 849183 wordt definitief ingeschreven.

54. De opposant is 1.000 euro verschuldigd aan de verweerder op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE juncto regel 1.32, lid 3 UR, aangezien de oppositie geheel afgewezen wordt. Deze beslissing vormt executoriale titel op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE.

Den Haag, 24 oktober 2012

Saskia Smits
(*rapporteur*)

Camille Janssen

Willy Neys

Administratieve behandelaar: Raphaëlle Gérard